7 Οκτωβρίου 2023

Η Μοναχή Γαβριηλία Παπαγιάννη έγινε Αγία

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

Στην απόφαση της αγιοκατάταξης στο Αγιολόγιο της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Μοναχής Γαβριηλίας Παπαγιάννη προέβη παμψηφεί η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου, όπως έκανε γνωστό η Ιερά Μητρόπολη Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας.

Η Αγία Γερόντισσα Γαβριηλία Παπαγιάννη (Κωνσταντινούπολη, 2/15 Οκτωβρίου 1897 – Λέρος, 28 Μαρτίου 1992) ήταν Ελληνορθόδοξη μοναχή, γνωστή ως πνευματική οδηγός, με ιδιαίτερη φροντίδα σε φτωχούς και ασθενείς. Ήταν η δεύτερη γυναίκα που εισήχθη σε ελληνικό πανεπιστήμιο και ήταν εκπαιδευμένη φυσιοθεραπεύτρια πριν ξεκινήσει το θρησκευτικό της αξίωμα σε ηλικία 60 ετών.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΛΕΡΟΥ ΚΑΛΥΜΝΟΥ ΚΑΙ ΑΣΤΥΠΑΛΑΙΑΣ
Η ΟΣΙΑ
ΓΑ ΒΡΙΗ ΛΙΑ
1897 - 1992
ΟΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΡΕΣΒΕΥΕ ΥΠΕΡ ΗΜΩΝ

Αναλυτικά η ανακοίνωση της Ιεράς Μητρόπολεως Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας:

"Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λέρου Καλύμνου Ἀστυπαλαίας φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ φιλοθρήσκου Λαοῦ, ὅτι κατόπιν σχετικῶν ἐνεργειῶν πρὸς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος, προτάσει καὶ προτροπῇ τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Αὐθέντου καὶ Δεσπότου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ἀπεφάσισε παμψηφεὶ τὴν Ἁγιοκατάταξιν τῆς Ὁσιοτάτης Μοναχῆς Γαβριηλίας Παπαγιάννη εἰς τὸ Ἁγιολόγιον τῆς κατ' Ἀνατολὰς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἧς τὴν μεσιτείαν πρὸς τὸν Τριαδικὸν Θεὸν πάντες ἡμεῖς ἐπικαλούμεθα.

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις ἀνέθεσεν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ρόδου κ. Κύριλλον τὴν συγγραφὴν τῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας Αὐτῆς.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν".

Η ζωή της

Η Αυρηλία Παπαγιάννη γεννήθηκε στις 15 Οκτωβρίου 1897 στην Κωνσταντινούπολη. Μεγάλωσε στην Πόλη και έζησε εκεί μέχρι που η οικογένειά της απελάθηκε κατά τη διάρκεια της ανταλλαγής πληθυσμών μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας το 1923 και έφθασε στη Θεσσαλονίκη. Εισήλθε στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και όπως αναφέραμε, έγινε η δεύτερη γυναίκα που έγινε ποτέ δεκτή σε ελληνικό πανεπιστήμιο όπου απέκτησε πτυχίο στη φιλοσοφία. Είχε προηγουμένως αποφοιτήσει με πτυχίο στην βοτανική σε ελβετικό πανεπιστήμιο. Η ίδια είχε άλλωστε μεγάλη αγάπη για τα φυτά με τα οποία όπως έλεγε, "μιλούσε".

Το 1932 μετακόμισε στην Αθήνα αναλαμβάνοντας την φροντίδα των φιλοξενουμένων του γηροκομείου μέχρι το 1938 όταν μετακόμισε στην Αγγλία για σπουδές ποδολογίας και φυσιοθεραπείας, όπου παρέμεινε μέχρι το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Το 1945, η Αυρηλία Παπαγιάννη επέστρεψε στην Ελλάδα και άρχισε να συνεργάζεται με την Αμερικανική Γεωργική Σχολή και την Υπηρεσία Ανακούφισης Φίλων στη Θεσσαλονίκη, μέχρι το 1947, όταν μετακόμισε στην Αθήνα και άνοιξε ιατρείο φυσιοθεραπείας. Για μια δεκαετία λειτουργούσε το γραφείο της χρησιμοποιώντας κεφάλαια από πελάτες της που πλήρωναν προκειμένου να

παρέχει βοήθεια στους απόρους. Μετά το θάνατο της μητέρας της, το 1954, έλαβε “όρκο φτώχειας” και παραχώρησε όλα τα εγκόσμια υπάρχοντά της.

Το επόμενο έτος μετακόμισε στην Ινδία την οποία και αγάπησε, για να εργαστεί με τους φτωχούς και να βοηθήσει έναν ακτιβιστή κοινωνικό λειτουργό, τον Baba Amtem στην προσφορά του με τις κοινότητες λεπρών στην Ινδία.

Μετά από τέσσερα χρόνια δωρεάν φυσιοθεραπείας σε απόρους, η Αυρηλία μετέβη στα όρη των Ιμαλαΐων, περνώντας έντεκα μήνες ως ερημίτρια. Το 1960 έφτασε στην Κοινότητα της Αναστάσεως του Κυρίου της Βηθανίας όπου και δέχτηκε την μοναχική κουρά. Μετά την τριετή δοκιμασία της ως μοναχή, η Παπαγιάννη έλαβε το όνομα Γαβριηλία.

Εν συνεχεία στάλθηκε στην Κοινότητα Ταϊζέ στη Γαλλία από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Αθηναγόρα, όπου η αποστολή της εκεί ήταν σύντομη. Στη συνέχεια, στάλθηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπου περιόδευσε σε εθνικές ελληνικές κοινότητες σε δεκαεπτά Πολιτείες και συνόδευσε πολλούς ψυχικά ασθενείς σε ψυχιατρικά νοσοκομεία στην Ευρώπη.

Μετά από σχεδόν μια δεκαετία περιοδειών, ομιλιών και προσφοράς στους ασθενείς, στάλθηκε στην Ανατολική Αφρική για τρία χρόνια για να κάνει ιεραποστολικό έργο.

Μετά από σύντομη ανάθεση εργασίας στη Γερμανία, η αδελφή Γαβριηλία στάλθηκε πίσω στην Ινδία, όπου παρέμεινε για τρία χρόνια. Το 1979 της παραχωρήθηκε η χρήση ενός διαμερίσματος στην Αθήνα και έγινε “Γερόντισσα”, όπου και συνήθιζε να δίνει συμβουλές σε κόσμο που την επισκεπτόταν. Κοντά στο τέλος της ζωής της, αποσύρθηκε σε ένα ερημητήριο στην Αίγινα, αλλά όταν εμφάνισε λέμφωμα Hodgkin επέστρεψε στην Αθήνα. Μετά τη θεραπεία της εγκατέλειψε την Αθήνα δύο χρόνια πριν από το θάνατό της και μετακόμισε στο νησί της Λέρου. Πέθανε στο νησί στις 28 Μαρτίου 1992.

Στις βιογραφίες της αναφέρεται πως “ποτέ δεν μιλούσε σε άλλους για τον Χριστό, αν δεν της το ζητούσαν οι ίδιοι”.